

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De Theoderico de Rulant, qui orans ad sepulchrum Domini, vt moreretur
precibus obtinuit, cap. 24.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

cū de salute quotidie moneret, omnia neglexit, moriēs impœnites: alter verò semimortuus, oleo misericordiae, & vino penitētiæ, veri Samaritani cōfotus, de stabulo transiit ad palatiū. Et est in his impletum q̄ scriptura dicit: Cui vult miseretur, gratiam infundendo; & quem vult indurat, gratiam non apponendo.

CAPVT XXIII.

IN diœcesi Traiectensi miles quidam exitit nomine Wigerus, in actibus militia nominatissimus, in prima expeditione Dei munere compunctus, cruce signatus mare transiit, tam fortiter & tam instanter Saracenos impugnans, vt tam Regi Ierosolymitano quam cæteris Christianis dilectus esset & acceptus, & inimicis Christi nimis odiosus. Qui cū per annum integram Saluatori ibidem strenue, vt dictum est, militasset, & repatriare cogitasset, die quadā in oculis eius in conflictu seruus eius occisus est, cuius animam in specie columbæ cœlos videns penetrare, compunctus de visione, dicebat intra se: Quid agere proponis ô miser? si reuersus fueris, vitia repetes dimissa, & erunt nouissima tua peiora prioribus. Ex tunc fortius agens solito, die quadam conflictum intravit, & occubuit, cuius caput Saraceni præcidentes, cum multa gloria circūtulerunt; Christiani verò, corpus rapientes atque sepelientes, Ecclesiā super ipsum fabricauerunt.

CAPVT XXIIII.

CIra illa tempora, Theodericus de Rulant, vir potens & diues, deuotionis gratia profectus est Ierosolymam. Prostratus ante sepulchrum Dominicum huiusmodi fudit orationem: Domine Iesu Christe, qui omnia nosti, si non habeo me emendare a vitijs pristinis, non me permittas redire in terram meam, sed vt hīc mihi mori liceat concede. Audiuit hanc orationem alius miles, compater eius, & ait: Orastis ne bene hodie compater? Etiam, inquit, dicēte illo: Et cui vultis dimittere vxorē & liberos vestros? Respondit Theodericus: Meli⁹ est vt illos deserā, quam animam meam per dā. Quid plura? Exaudita est oratio

oratio religiosi militis, & post dies paucos defunctus, conuictus est ciuibus Ierusalem cœlestis. Quam prope sit Dominus omnibus inuocantibus eum in veritate, mors alterius cuiusdam demonstrat. *Ps. 144.*

CAPVT XXV.

IN Ostburg monasterio Traiectensis diœcesis monachus quidam fuit tenax iustitiæ, zelum habes disciplinæ: cumque mortuo illius temporis Abbate, is, qui hoc anno defunctus est, ei per electionem substitueretur, ille sciens eum virum secularem atque incontinentem, igemuit dicens: Heu modo disciplina domus huius peribit: est enim de ordine nigro monasterium, aliquando diues satis, & ait: Domine Iesu Christe, peto ne sinas me diutius viuere, ne videam desolationem huius monasterij. Cumque induci non posset vt eundem eligeret, siue professionem faceret, ait ad eum mente tranquilla: Deus nouit, quia diligam vos, sed scio quod religio domus huius destruetur per vos. Manè, dicta Missa, ab eodem Abbate se intungi petiuit, & vix obtinuit, contradicente Abbate, eo quod suauissimus videretur, respōdit: Hodie oportet me mori. Deinde strata matta, se in ea reposuit, & per tabulam conuentum aduocari fecit. Dictis orationibus, cum minimè moreretur, surrexit, stolamq; in qua Missas dicere consueuerat collo imponens, coram altari more agonizantium se reposuit, hanc orationem fundens: Domina sancta virgo Maria, si vnquam per hanc stolam Missam celebraui tibi placentem, suscipe animam meam in hac hora. Exauditus est iustus, & expirauit, & secundum prophetiam eius, domus illa, tam in spiritualibus, quam in corporalibus, valde defecit. Hæc mihi relata sunt à quodam Abbate ordinis nostri, necnon ab Euerhardo monacho & sacerdote eiusdem cœnobij. *4. Reg. 2.*

APOLLONIVS: Non miror si Deus quandoque iustos tollit, ne peccata dimissa repetant, vel ne mala imminencia videant, vt Iosiam: sed hoc me terret, quod iusti aliquando subito rapiuntur, vel, quod horribilius est, igne, aquis, vel præcipitio pereunt. *Sap. 4.*

CÆSARIVS: Iusti quacunque morte præoccupati fuerint, *Sap. 4.*